

DATE NOI DESPRE RĂSPÂNDIREA CHIROPTERELOR ÎN DEPRESIUNEA MARAMUREȘULUI

Timur CHIȘ
Mihail MANOLE

Depresiunea Maramureșului este un teritoriu net individualizat sub aspect fizico-geografic. Pe o suprafață de 3218 km², cuprinde depresiunea cu același nume și munții ce o înconjoară, Munții Maramureșului, Munții Rodnei, Munții Țibleș, Munții Văratec, Munții Gutâi și Munții Igriș, iar la nord râul Tisa.

Zona se caracterizează printr-un relief destul de variat, de la luncile râurilor la crestele munților, altitudinea cea mai coborâtă este 204 m în aval de localitatea Teceu, pe malul Tisei, iar cel mai înalt punct se află în Munții Rodnei (vârful Pietrosul Rodnei 2303 m).

Printr-un studiu efectuat în această zonă am identificat câteva specii de lilieci, din care două sunt pentru prima oară identificate în fauna Depresiunii Maramureșului.

1. *Rhinolophus ferumequinum* (Schreber, 1779)

Liliacul mare cu nas potcoavă face parte din familia Rhinolophidae Bell, 1836, specie răspândită în mare parte a Europei, întâlnită până la paralela de 51⁰45' latitudine nordică. Acest areal cuprinde și România, unde este întâlnită în zonele carstice calde, păduri rare, clădiri, până la altitudinea de 800 metri.

În Depresiunea Maramureșului, specia a fost identificată pentru prima oară de către autori în anul 2001, în Munții Maramureșului, pe versantul

nordic al dealului Tocarnea, localitatea Bistra, în peștera nr. 2 (cod 1002 / 2), dezvoltată în calcar eocen. Peștera are o dezvoltare de 52 metri și denivelare de 19 metri, iar cota de intrare este la 863 metri.

Această semnalare reprezintă cel mai nordic punct din România.

Specia este declarată de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii și Resurselor Naturale (I. U. C. N. - International Union for Conservation of Nature and Natural Resources) ca specie vulnerabilă pe plan european.

În colecția Muzeului de Științele Naturii din Sighetu - Marmației există un exemplar cu număr de inventar 3305 din 07. 04. 2002.

2. *Rhinolophus hipposideros* (Bechstein, 1800)

Liliacul mic cu nas potcoavă face parte din familia Rhinolophidae Bell, 1836, specie răspândită în toată Europa până la Caucaz, identificată până la paralela de 52⁰ latitudine nordică. În România este o specie larg răspândită, comună în toate peșterile din țară, de la șes până la munte.

În Depresiunea Maramureșului, specia a fost identificată pentru prima oară de către autori în Munții Maramureșului, în anul 2000, în peștera nr. 1 de la Căminul Senderschi (cod 1002 / 15), din localitatea Bistra. Peștera este dezvoltată în calcar eocen. Ea are o dezvoltare de 91 metri și denivelare de 10 metri, iar cota de intrare este de peste 600 metri.

În anul 2001 a fost identificată și

în peștera nr. 2 (cod 1002 / 2) din Dealul Tocarnea.

În colecția Muzeului de Științele Naturii din Sighetu - Marmației există

un exemplar cu număr de inventar 3280 din 26. 11. 2000.

BIBLIOGRAFIE

1. G. Ardeleanu, I. Bereș, *Fauna de vertebrate a Maramureșului*, Colecția Universitaria, Ed. Dacia, Cluj Napoca, 2000.

2. D. Murariu, N. Răduleț, *Mammalian fauna (Mammalia) from Maramureș Depression, Romania*, Anal. Trav. Muz. Nat. Hist. „Gr. Antipa”, vol. XL, București, 1998, pp. 609 - 621.

3. W. Schobar, E. Grimmberger, *Guide des chauves - suivis d'Europe*, ed. Delachaux et Niestle, Neuchâtel, Paris, 1991.

4. G. D. Vasiliu, C. Șova, *Fauna Vertebratica Romaniae*, Muz. Jud. Bacău, *Studii și comunicări*, partea a II-a, 1968, pp.217-254.

5. V. Gheorghiu, A. Bertrand, A. Giurginca, *Cheia de identificare a chiropterelor din România*, Institutul de Speologie „Emil Racoviță”, 1999.

